

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

12 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun, Liliana Catan, Victor Burduh, Nicolae Craiu,

a judecat în ședință, fără participarea părților, recursul ordinar, declarat de avocatul Mihail Gafton în numele inculpatului, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 octombrie 2019, în cauza penală în privința lui

Badan Vitalii XXX, născut la XXX, originar și domiciliat în XXX.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 03.05.2018 pînă la 04.12.2018;

Instanța de apel de la 29.01.2019 pînă la 20.02.2019;

Instanța de recurs de la 24.04.2019 pînă la 09.07.2019;

Instanța de apel de la 19.08.2019 pînă la 01.10.2019;

Instanța de recurs de la 05.12.2020 pînă la 12.05.2020.

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală a fost legal executată.

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție asupra recursului ordinar în cauză în baza actelor din dosar,

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 04 decembrie 2018, cauza fiind judecată în procedura prevăzută de art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, Badan Vitalii, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 191 alin. (4) Cod penal, la 5 ani 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

2. Potrivit sentinței s-a constatat, că, Badan Vitalii, în perioada de timp: iulie 2017 - februarie 2018, activând în calitate de contabil-șef în cadrul SRL „XXX”, cu sediul situat pe XXX, mun. Chișinău, fiind angajat în baza ordinului nr. 24 din 01.12.2015, având răspunderea materială integrală pentru valorile materiale aflate în gestiunea sa, contrar obligațiilor de serviciu, urmărind scopul însușirii ilegale a bunurilor altei persoane încredințate în administrarea sa, în perioada de activitate prin diferite metode și tranșe, a însușit conform procesului-verbal nr. 1 din 01.03.2018 „de inventarierii al mișcărilor de numerar în conturile curente”, mijloace bănești, în sumă totală de 150 603 lei, ceea ce la momentul comiterii infracțiunii conform hotărârii Guvernului nr. 1233 din 9 noiembrie 2016, constituia 28,41 salarii medii lunare pe economie, ultima extragere a numerarului având loc la 23.03.2018 prin intermediul filialei nr.12 al BC „Moldova-AgroindBank” SA, amplasată în mun. Chișinău, bd. Dacia 16/1, cauzând astfel părții vătămate daună materială în proporții mari.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Badan Vitalii, a comis infracțiunea prevăzută de art. 191 alin. (4) Cod penal, adică delapidarea averii străine, după indicii calificativi: - „însușirea, dispunerea sau folosirea ilegală a bunurilor altei sau ale altor persoane e către cel căruia i-au fost încredințate în baza unui titlu și cu un anumit scop săvârșite în proporții mari”.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Berescu Andrei în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului Badan Vitalii pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (4) Cod penal, să-i fie aplicată pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani și 8 luni și în temeiul art. 90 Cod penal să fie dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 1 an.

În motivarea apelului a invocat:

- inculpatul a recunoscut integral vina și a reparat paguba pricinuită, ceea ce în conformitate cu art. 76 alin. (1) lit. e), f) Cod penal, constituie circumstanțe atenuante;

- pedeapsa aplicată este una mult prea aspră, ținând cont de personalitatea inculpatului și având în vedere că infracțiunea prevăzută la art. 191 alin. (4) Cod penal, este o infracțiune contra patrimoniului, nu contra vieții și sănătății persoanei sau contra păcii și securității omenirii;

- însăși fapta nu este atât de periculoasă pentru societate și membrii acesteia, încât ar justifica izolarea de societate a inculpatului, prin aplicarea unei pedepse cu închisoarea pe un termen de 5 ani și 6 luni, luând în considerare și faptul că prejudiciul cauzat a fost reparat benevol, până la recunoașterea în calitate de bănuțit a lui Badan Vitalii, acesta neavând antecedente penale și nefiind anterior judecat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 februarie 2019, au fost admis apelul declarat, casată parțial sentința, inclusiv din oficiu, în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Badan V. recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (4) Cod penal, i-a fost aplicată pedeapsă cu închisoare pe un termen de 4 ani 8 luni. În baza art. 90¹ Cod penal, s-a dispus ca pedeapsa aplicată să fie executată: 2 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis, iar restul pedepsei de 2 ani 8 luni închisoare, s-a suspendat condiționat, fiind obligat inculpatul de a nu părăsi domiciliul fără consimțământul organului competent, în rest sentința a fost menținută.

4.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat că, instanța de fond, cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, a stabilit o corectă situație de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatului Badan Vitalii încadrarea juridică corespunzătoare, și anume art. 191 alin. (4) Cod penal - însușirea, dispunerea sau folosirea ilegală a bunurilor altei sau ale altor persoane de către cel căruia i-au fost încredințate în baza unui titlu și cu un anumit scop săvârșite în proporții mari.

Instanța de apel, verificând legalitatea individualizării pedepsei penale în privința inculpatului Badan V. a constatat că, instanța de fond nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 6, 7, 61, 75 Cod penal, respectiv, nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuază ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia, or, instanța de apel a apreciat că pedeapsa stabilită de către prima instanță este prea aspră în coraport cu personalitatea inculpatului și circumstanțele comiterii

faptei și, care în esență, nu ar asigura un echilibru dintre fapta comisă și personalitatea inculpatului.

Instanța de apel a reținut că din materialele cauzei penale rezultă că inculpatul Badan Vitalii este încadrat în câmpul muncii, în funcție de contabil, fapt confirmat prin certificatul eliberat de SRL „XXX”, este căsătorit, fapt confirmat prin certificatul de căsătorie, iar prin concluzia medicală eliberată de Centrul Medicilor de Familie s-a stabilit sarcina - 10 săptămâni a soției inculpatului, Badan Ecaterina.

Totodată, instanța de apel a stabilit că inculpatul Badan Vitalii s-a căit sincer de cele comise, a recuperat prejudiciul cauzat prin infracțiune, anterior nu a fost condamnat.

Instanța de apel analizând procesul de individualizare a pedepsei penale efectuat de către instanța de fond în privința inculpatului Badan Vitalii a menționat că soluția instanței de fond referitor la aplicarea unei pedepse sub formă de 5 (cinci) ani 6 (șase) luni închisoare este prea aspră și inechitabilă în coraport cu personalitatea inculpatului, așa cum în privința inculpatului nu au fost stabilite careva circumstanțe agravante, anterior nu a fost judecat.

Totodată, instanța de apel a stabilit că modalitatea de executare a pedepsei stabilită de către instanța de fond, și anume sub formă de executare reală a pedepsei la fel este inechitabilă, or, instanța de fond nu a invocat în acest sens careva argumente pertinente, motivându-și soluția în baza unor afirmații generale și care nu au fost raportate în mod direct la personalitatea inculpatului și la pericolozitatea acestuia.

Instanța de apel reieșind din criteriile generale de individualizare a pedepsei stabilite la art. 75 Cod penal, din caracterul infracțiunii, care potrivit prevederilor art. 16 alin. (4) Cod penal, este una gravă și ținând cont de noile limite minime și maxime ale pedepsei prevăzute de norma penală, în conformitate cu art. 364¹ alin. (8) Cod procedură penală (4 ani 8 luni - 8 ani), a menționat că inculpatului Badan Vitalii este echitabilă aplicarea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani 8 (opt) luni, așa cum inculpatul a recunoscut integral vina în comiterea infracțiunii incriminate, sincer s-a căit de cele comise, a recuperat prejudiciul cauzat prin infracțiune.

Sub aspectul individualizării pedepsei în partea executării acesteia, instanța de apel a apreciat ca fiind inechitabilă soluția instanței de fond privind executarea reală a pedepsei sub formă de închisoare, și care nu asigură un raport proporțional cu circumstanțele ce caracterizează personalitatea inculpatului, care anterior nu a fost judecat, iar careva circumstanțe agravante nu au fost stabilite.

În speță, instanța de apel reieșind pe de o parte din faptul că inculpatul Badan Vitalii nu prezintă pericol social, dânsul anterior nu a fost judecat, este încadrat în câmpul muncii în calitate de contabil, este căsătorit, din atitudinea inculpatului față de infracțiune, dânsul a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate și s-a căit sincer de cele comise, a recuperat prejudiciul cauzat prin infracțiune, din modul de manifestare a inculpatului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei, dânsul nu a împiedicat la buna desfășurare a procesului penal nu s-a eschivat de a se prezenta în fața organelor de drept a considerat că nu este rațional de a menține soluția instanței de fond privind executarea reală a pedepsei sub formă de închisoare, dar pe altă parte reieșind din caracterul și gradul prejudiciabil a faptei comise, care este o infracțiune gravă, instanța de apel urmează să stabilească dacă pedeapsa penală și modalitatea de executare a acesteia ar urmări restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, dar

și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane.

În acest context, instanța de apel reieșind din circumstanțele cauzei și din personalitatea inculpatului Badan Vitalii că nu este rațional ca acesta să execute întreaga pedeapsa cu închisoare în penitenciar, din care motive, în temeiul art. 90¹ Cod penal, instanța de apel a dispus condamnarea cu suspendarea parțială a executării pedepsei cu închisoare.

Astfel, în baza art. 90¹ Cod penal, instanța de apel a stabilit că, pedeapsa penală aplicată inculpatului Badan Vitalii urmează a fi executată după cum urmează: 2 (doi) ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, iar restul pedepsei de 2 (doi) ani 8 (opt) luni închisoare, se va suspenda condiționat, cu obligarea inculpatului de a nu părăsi domiciliul fără consimțământul organului competent.

În ceea ce privește solicitarea avocatului Berescu A. privind suspendarea condiționată a executării pedepsei în conformitate cu prevederile art. 90 Cod penal, instanța de apel nu a stabilit că aceasta este o măsură echitabilă și necesară, anume reieșind din caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii comise de inculpat.

Astfel, instanța de apel a respins argumentele părții apărării precum că infracțiunea prevăzută la art. 191 alin. (4) Cod penal este o infracțiune contra patrimoniului, nu contra vieții și sănătății persoanei sau contra păcii și securității omenirii, deoarece acest criteriu nu poate influența asupra convingerii că suspendarea condiționată a executării pedepsei este absolut necesară, or, legiuitorul a stabilit că infracțiunea dată este una „gravă”, care a aduce atingere relațiilor sociale cu privire la patrimoniu, fiind săvârșită în proporții mari, ceea ce sporește în mod considerabil gradul de pericol social al infracțiunii.

Totodată, instanța de apel a respins argumentele inculpatului potrivit căruia infracțiunea pe care a comis-o nu a fost săvârșită cu scopul de a se îmbogăți, dar împreună cu soția au efectuat procedura „In vitro”, deoarece și aceste argumente nu pot justifica pe deplin faptul că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă fără izolarea inculpatului de societate. Infracțiunea comisă de inculpatul Badan Vitalii a fost săvârșită prin intenție directă, la calificare fiind stabilit scopul de cupiditate. Pe de altă parte, scopul utilizării bunurilor sustrase nu influențează la calificarea acțiunilor făptuitorului, dar nici nu diminuează gradul prejudiciabil al faptei comise.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recursuri ordinare declarate de către:

5.1. Procuror, care a solicitat casarea acesteia cu menținerea sentinței.

În motivarea recursului, a invocat:

- instanța de apel a ignorat prevederile art. 75 Cod penal, fiind greșite concluziile în partea individualizării pedepsei și în contradicție cu probatoriul administrat, neconforme scopului legii penale și principiului individualizării răspunderii și pedepsei penale;

- în cauza dată instanța de apel greșit a stabilit că inculpatului în baza art. 90¹ Cod penal, pedeapsa penală 2 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis, iar restul pedepsei de 2 ani 8 luni închisoare, s-a suspendat condiționat, fiind obligat inculpatul de a nu părăsi domiciliul fără consimțământul organului competent, or după cum este stipulat în art. 90¹ alin. (3) Cod penal, partea de pedeapsă ce trebuie executată în penitenciar nu trebuie să fie mai mică decât jumătate de pedeapsa stabilită de instanța de judecată, adică în speță, nu mai puțin de 2 ani și 4 luni.

În drept recurentul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală.

5.2. Avocatul Gafton M. în numele inculpatului, care solicită casarea parțială a acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului, să-i fie aplicată sancțiune sub formă de închisoare, fără executare reală.

În motivarea recursului invocă:

- modalitatea de executare a pedepsei stabilită de prima instanță și anume sub formă de executare reală a pedepsei este inechitabilă, deoarece prima instanță nu a invocat în acest sens careva argumente pertinente, motivându-și soluția în baza unor afirmații generale și care nu au fost raportate în mod direct la personalitatea inculpatului și la periculozitatea acestuia;

- instanța de apel a creat o confuzie în ceea ce privește legalitatea sancționării inculpatului, deoarece pe de o parte, a considerat inechitabilă și neraportată în mod direct la personalitatea și periculozitatea inculpatului, iar pe de altă parte, prin partea dispozitivă a hotărârii, aplică pedeapsă sub formă de închisoare cu executare reală;

- anume scopul pe care l-a urmărit infractorul, prin comiterea infracțiunii, anume că este parte componentă a laturii subiective, care la rândul ei exercită un impact direct în procesul de determinare a componenței infracționale, care la rândul ei determină gradul prejudiciabil.

În drept recurentul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 09 iulie 2019, au fost admise recursurile ordinare declarate de către procuror și de către avocatul Gafton Mihail în numele inculpatului, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 februarie 2019, în cauza penală privindu-l pe Badan Vitalii și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

6.1. Pentru a se pronunța, instanța de recurs a menționat că, instanța de apel a aplicat inculpatului în baza art. 191 alin. (4) Cod penal, pedeapsa minimă de 4 ani 8 luni închisoare, indicând că „Colegiul penal analizând procesul de individualizarea a pedepsei penale efectuat de către instanța de fond în privința inculpatului Badan V., atestă că soluția instanței de fond referitor la aplicarea unei pedepse sub formă de 5 ani și 6 luni închisoare este prea aspră și inechitabilă în raport cu personalitatea inculpatului, așa cum în privința inculpatului nu au fost stabilite careva circumstanțe agravante, anterior nu a fost judecat”, fără a motiva stabilirea pedepsei minime, ținând cont de prevederile art. 78 Cod penal.

Mai mult ca atât, în cauza supusă judecării, instanța de apel a reținut că infracțiunea prevăzută de art. 191 alin. (4) Cod penal, este una gravă, totodată a conchis, că inculpatului Badan V., urmează a-i fi aplicate prevederile art. 90¹ Cod penal, fiind dispus ca pedeapsa aplicată să fie executată: 2 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis, iar restul pedepsei de 2 ani 8 luni închisoare, s-a suspendat condiționat, fiind obligat inculpatul de a nu părăsi domiciliul fără consimțământul organului competent.

Reieșind din cele expuse, instanța de recurs a constatat că instanța de apel nu a ținut cont de prevederile art. 90¹ alin. (3) Cod penal, care stipulează că în cazul infracțiunilor grave, partea de pedeapsă ce trebuie executată în penitenciar nu trebuie să fie mai mică decât jumătate din pedeapsa stabilită de instanța de judecată.

Astfel, instanța de recurs a reținut că instanța de apel a dispus ca pedeapsa de 2 ani închisoare să fie executată în penitenciar de tip semiînchis, iar restul pedepsei de 2 ani 8 luni închisoare, să fie suspendată condiționat, fără a lua în considerație că în cazul infracțiunilor grave partea de pedeapsă ce trebuie executată în penitenciar nu trebuie să fie mai mică decât jumătate din pedeapsa stabilită de instanța de judecată.

Mai mult ca atât, instanța de recurs a considerat întemeiat și recursul avocatului Gafton M. în numele inculpatului.

Astfel, din textul hotărârii instanței de apel, această instanță a opinat la pct. 5.5.2, că „Totodată, instanța de apel stabilește că modalitatea de executare a pedepsei stabilită de către instanța de fond și anume sub formă de executare reală a pedepsei, la fel este inechitabilă, or instanța de fond nu a invocat în acest sens careva argumente pertinente, motivându-și soluția în baza unor afirmații generale și care nu au fost raportate în mod direct la personalitatea inculpatului și la pericolozitatea acestuia”.

Însă, în dispozitiv, instanța de apel ajunge la o altă concluzie diametral opusă, recunoscându-l vinovat pe Badan V. de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (4) Cod penal, aplicându-i sancțiune sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani 8 luni, iar în baza art. 90¹ Cod penal, s-a dispus ca pedeapsa aplicată să fie executată: 2 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis, iar restul pedepsei de 2 ani 8 luni închisoare, a fost suspendată condiționat.

Deci, reieșind din concluziile expuse, de către instanța de apel în motivarea soluției adoptate și în dispozitiv, instanța de recurs a constatat că acestea sunt contradictorii, adică pe de o parte, se reține că modalitatea de executare a pedepsei stabilită de către instanța de fond și anume sub formă de executare reală a pedepsei, este inechitabilă, însă în dispozitiv dispune ca pedeapsa sub formă de 2 ani închisoare să fie executată în penitenciar de tip semiînchis, astfel în cauză fiind incident temeiul de casare prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 octombrie 2019, a fost respins, ca nefondat apelul apărătorului Berescu Andrei în numele inculpatului Badan Vitalii, cu menținerea sentinței fără modificări.

7.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a menționat că, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a tras concluzia că inculpatul a săvârșit anume infracțiunea imputată.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Astfel, cu toate că inculpatul Badan Vitalii în instanța de fond și-a recunoscut pe deplin vina, vinovăția acestuia se dovedește integral și de următoarea sistemă de probe, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele, cum ar fi: declarațiile inculpatului Badan Vitalii; declarațiile martorului Munteanu Alexandr; procesul-verbal de inventariere mijloacele bănești au fost însușite în perioada de timp 05.07.2017 până la 23.02.2018. (f. d. 79-80); plângerea cet. Munteanu Alexandr din 05 martie 2018, prin care a sesizat organele de drept (f. d.5); procesul-verbal de ridicare din 21 martie 2018, prin care ofițerul de urmărire penală S. Țara, a ridicat de la cet. Munteanu Alexandr ordinul nr. 24 din 01.12.2015, ordinul nr. 1 din 01.03.2018, proces-verbal nr. 1 din data de 01.03.2018, ordine de plată în număr de 43 (f. d. 25); procesul-verbal de

ridicare din 11 aprilie 2018, prin care ofițerul de urmărire penală S. Țara, a ridicat de la cet. Badan Vitalii extrasul bancar din 21.03.2018, extrasul bancar din 27.03.2018, extrasul bancar din 05.04.2018 (f. d. 74).

Totodată, potrivit materialelor cauzei, inculpatul, în cadrul examinării cauzei în instanța de fond a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală (f. d. 116), cauza fiind examinată în instanța de fond în procedură simplificată, conform art. 364¹ Cod de procedură penală.

Privitor la argumentele apelantului în vederea aplicării unei pedepse mai blânde, instanța de apel a conchis că instanța de fond, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, corect a aplicat prevederile legale, și, în conformitate cu prevederile art. 7, 75 Cod penal de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Astfel, conform art. 16 alin. (4) Cod penal, infracțiunea săvârșită de către Badan Vitalii, în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracțiunilor grave.

Circumstanțe atenuante sau agravante în conformitate cu art. 76 și 77 Cod penal în privința lui Badan Vitalii, nu au fost stabilite.

De asemenea, corect au fost reținute următoarele circumstanțe: inculpatul Badan Vitalii a recunoscut fapta comisă, și-a conștientizat pe deplin vina, la nivelul de înțelegere a situației în care a ajuns, se căiește sincer, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii comise prin descrierea faptelor comise de dînsul, împrejurări care combat poziția apelantului precum că instanța de fond n-a ținut cont de aceste circumstanțe.

De asemenea, instanța de apel a menționat acel fapt că, la stabilirea categoriei și mărimii pedepsei vinovatului, instanța de judecată trebuie să aprecieze gradul de influență al circumstanțelor atenuante și agravante asupra pedepsei penale, atât în baza criteriului cantitativ, cât și a criteriului calitativ.

Așadar, alin. (1) art. 78 Cod penal, stabilește că în cazul în care instanța de judecată constată circumstanțe atenuante la săvârșirea infracțiunii, pedeapsa principală se reduce sau se schimbă după cum urmează la lit. a), b) și c) al acestui aliniat. Însă, la literele a) și b) ale acestui aliniat, unde sînt prevăzute cazurile de reducere a pedepsei principale este utilizată sintagma „poate”. În așa mod, la lit. a) și b) alin. (1) art. 78 Cod penal, se omite caracterul obligatoriu al atenuării pedepsei principale și se stabilește doar dreptul instanței de judecată, reieșind din circumstanțele reale și subiective, de a reduce pedeapsa.

În prezenta speță, n-au fost constatate circumstanțe atenuante or, prima instanță a ținut cont de solicitarea inculpatului ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, astfel conform art. 364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, iar pedeapsa inculpatului a fost redusă cu o treime de la limita de pedeapsă prevăzută de lege, considerându-se inclusiv și de către instanța de fond, că aceasta este o pedeapsă echitabilă.

Totodată, în argumentarea apelului, apelantul a considerat oportun de a aplica în privința inculpatului prevederile art. 90 Cod penal, suspendarea condiționată a executării pedepsei.

Deși legea nu îngădește libertatea instanței de judecată de a-și forma convingerea cu privire la posibilitatea făptuitorului de a se îndrepta fără executarea efectivă a

pedepsei, ea obligă instanța să-și motiveze hotărârea de suspendare condiționată a executării pedepsei, indicând precis acele motive pe care s-a întemeiat convingerea ei.

În cauza supusă judecării se atestă, că apelantul, la motivarea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal în privința inculpatului, a invocat repetat prezența circumstanțelor atenuante. Instanța de apel, însă, menționează că în cazul în care instanța de judecată a redus pedeapsa, conform art. 364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, aceste circumstanțe nu mai pot servi drept temei de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal, deoarece ar însemna că aceleași situații de drept i se acordă o dublă valență juridică.

Astfel, instanța de apel a conchis că, prima instanță corect și rațional i-a aplicat lui Badan Vitalii, pe art. 191 alin. (4) Cod penal, pedeapsa închisorii pe un termen de 5 ani și 6 luni, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, ținând cont și de faptul că dânsul a recunoscut faptele indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în fază de urmărire penală, aplicând prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, potrivit căruia *inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.*

8. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocatul Mihail Gafton în numele inculpatului, făcând trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, declară recurs ordinar prin care solicită casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului Badan Vitalii pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (4) Cod penal, să-i fie aplicată pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani și 8 luni și în temeiul art. 90 Cod penal să fie dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 1 an. Recurentul invocă dezacordul cu decizia instanței de apel privind aplicarea unei pedepsei cu privare de libertate, considerînd-o prea aspră. De asemenea, se invocă că inculpatul a recunoscut integral vina și a reparat paguba pricinuită, ceea ce în conformitate cu art. 76 alin. (1) lit. e), f) Cod penal, constituie circumstanțe atenuante; însăși fapta nu este atât de periculoasă pentru societate și membrii acesteia, încât ar justifica izolarea de societate a inculpatului, prin aplicarea unei pedepse cu închisoarea pe un termen de 5 ani și 6 luni, luând în considerare și faptul că prejudiciul cauzat a fost reparat benevol, până la recunoașterea în calitate de bănuît a lui Badan Vitalii, acesta neavând antecedente penale și nefiind anterior judecat.

9. Judecând recursul în raport cu materialele cauzei și temeiurile invocate, și ținând cont de opiniile expuse în referința de către procuror, Colegiul penal lărgit concluzionează că, acesta urmează a fi respins ca inadmisibil din următoarele considerente.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

În conformitate cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art.427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnatului.

Din conținutul art. 427 Cod de procedură penală rezultă că, temeiurile pentru recursul ordinar declarat împotriva deciziei instanței de apel nu pot fi decît de drept, fiind determinate expres de lege. Temeiurile menționate pot fi invocate în recurs doar în cazul în care au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de

apel. Astfel, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond.

Conform art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces și numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără însă a i se agrava situația.

În această consecutivitate se reține că, în recursul ordinar, apărătorul semnaleză drept temei de casare a deciziei instanței de apel prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, precum că instanța de apel a aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Analizând motivele indicate în textul recursului care se aseamănă cu motivele invocate în cererea de apel, Colegiul penal sesizează că, de fapt, recurentul nu este de acord cu pedeapsa stabilită inculpatului, solicitând inculpatului Badan Vitalii pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (4) Cod penal, să-i fie aplicată pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani și 8 luni și în temeiul art. 90 Cod penal să fie dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 1 an.

Colegiul penal remarcă că, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Conform art. 75 alin. (1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Potrivit art. 90 alin. (1) Cod penal, la stabilirea pedepsei cu închisoarea pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție, instanța de judecată, ținând seama de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, ajungând la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului.

Colegiul penal reține că, la stabilirea pedepsei lui Badan Vitalii, s-a ținut cont de principiile de aplicare a pedepsei prevăzute de art. 61 Cod penal, de criteriile generale de individualizare a ei, stipulate în art. 75 Cod penal, de circumstanțele cauzei care agravează ori atenuează răspunderea, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana inculpatului, a considerat posibilă corijarea și reeducarea acestuia cu izolare de societate, considerând că aceasta este una echitabilă faptei comise.

Reieșind din cele expuse supra, Colegiul penal consideră că instanța de apel și-a argumentat hotărârea, care este în corespundere cu prevederile art. 384 alin. (3) și art. 394 alin. (2) pct. 3) Cod de procedură penală, bazându-se pe materialele cauzei și acordând deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal, art. 364¹ Cod de procedură penală.

În prezența circumstanțelor descrise, Colegiul penal consideră legală concluzia instanței de apel referitor la neaplicarea art. 90 Cod penal, deoarece pedeapsa stabilită de instanța de apel, este proporțională faptelor comise de către ultimul, or, instanța de apel analizând cumul de circumstanțe ale cauzei raportate la prevederile art. 75 Cod penal, corect a aplicat pedeapsă cu privațiune de libertate.

În aceasta ordine de idei, Colegiul penal menționează că, împrejurările indicate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 7.1. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind pedeapsa aplicată inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală prescrise de art. 414-417 Cod de procedură penală și prescripțiilor de drept material.

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale ori, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. În cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o Curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*).

În baza celor expuse, Colegiul penal conchide că temeiul invocat de către apărător nu este aplicabil din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar da temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

10. În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

Respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de avocatul Mihail Gafton în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 octombrie 2019, în cauza penală, în privința lui **Badan Vitalii XXX**, cu menținerea hotărârii atacate.

Decizia este irevocabilă. Pronunțată integral la 23 iunie 2020.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Ion Guzun

Liliana Catan

Victor Burduh

Nicolae Craiu